

I øvrigt henvises der til bemærkninger vedrørende forslaget til EU's fælles holdning om våbenformidling i afsnit 3.7.

Belgien

Ny belgisk lovgivning fra juli 2003 indeholder som nævnt i afsnit 6.1. regler om våbenformidling, der blandt andet omfatter rene transportydelser og formidling heraf.

USA

Efter amerikansk ret, nærmere bestemt 'International Traffic in Arms Regulation' (ITAR), skal våbenformidlere som udgangspunkt dels registreres som sådanne og dels have tilladelse til konkrete formidlingsaktiviteter.

En formidler defineres i loven som en person, der optræder som mellemmand (agent) for andre ved forhandling, etablering af kontakt, køb salg og overførsel af forsvarsmateriel og -ydelser.

Formidlingsaktiviteter defineres som dette at optræde som formidler, jf. definitionen ovenfor, og angives at omfatte finansiering, transport, befragtning, fremstilling, eksport eller import af forsvarsmateriel og -ydelser.

Transport, der ydes af personer, som ikke (samtidig) er formidlere, er således ikke omfattet af reglerne. Dette fremgår i øvrigt udtrykkeligt af ITAR sec. 129.3 (b) (3), hvor det bestemmes, at kravet om registrering bl.a. ikke gælder for »personer, der alene driver virksomhed inden for finansiering, transport eller fragtforsendelse (freight forwarding), og hvis virksomhed ikke tillige omfatter formidling af forsvarsmateriel eller -ydelser: F.eks. er luftfragtvirksomheder og viderebefragtere, der alene transporterer eller arrangerer transport af materiel, der omfattet af 'the Munitions List' ikke registreringspligtige«.

Finland

Efter finsk ret forudsætter formidling af forsvarsmateriel mellem tredjelande konkret tilladelse, jf. »Lag om export och transitering av försvarsmateriel« § 2 a. I lovens § 1 defineres formidling som »virksomhed gennem hvilken aftaleparterne bringes i kontakt med hinanden med henblik på at få en aftale om eksport eller overførsel af krigsmateriel mellem tredjelande i stand«.

Det følger klart af definitionen, at rene transportydelser ikke er omfattet af definitionen,

hvorimod det ikke kan udelukkes, at den, der som mellemmand sørger for at bringe en aftale om transport af våben mellem tredjelande i stand, er omfattet.

Holland

Den hollandske våbenlov bestemmer, at formidling af våbenhandel mellem tredjelande foretaget af personer, der er registreret som boddende i Holland, og/eller hvis aktiviteter udøves fra en i Holland værende adresse, i hvert enkelt tilfælde skal godkendes af et særligt kontor under finansministeriet.

En transportør registreret i Holland – eksempelvis et rederi, et luftfartsselskab eller en speditør – som på vegne af en formidler udfører en transport mellem tredjelande, er derimod ikke pålagt noget krav om at indhente forudgående tilladelse til transporten.

Sverige

Efter den svenske krigsmateriellov (Lag om krigsmateriel) er det som udgangspunkt forbudt i Sverige at drive virksomhed vedrørende 'tilhandahållande', der defineres som salg, overdragelse, leje, lån, gave eller formidling af blandt andet krigsmateriel uden en generel tilladelse hertil. Svenske myndigheder, svenske virksomheder og den, som er bosat eller opholder sig fast i Sverige, må heller ikke drive sådan virksomhed i udlandet uden generel tilladelse.

Desuden stilles der som udgangspunkt krav om konkret tilladelse i hvert enkelt tilfælde for at svenske myndigheder, svenske virksomheder og den, som er bosat eller opholder sig fast i Sverige, kan 'tilhandahålla' krigsmateriel, som befinder sig i udlandet, til nogen som ligeledes befinder sig i udlandet.

Begrebet »formidling« er ikke defineret nærmere i loven, men det fremgår af forarbejderne, at transport af krigsmateriel ikke er reguleret af krigsmaterielloven, og at der følgelig hverken kræves generel eller konkret tilladelse til transport af krigsmateriel.

Storbritannien

I Storbritannien har man med hjemmel i The Export Control Act fra 2002, afsnit 4 ('Trade controls') udarbejdet udkast til »Trade in Controlled Goods (Control) Order 200x«, der som ovennævnte »The [Embargoed Destination]